

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legjutányosabban számítottatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyilt-térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

2. évfolyam.

Vasárnap 1893. évi július 16-án

29. szám.

Az ördög bibliája.

Sok mindenféle kórság gyötri ezt a mi civilizált korunkat, melyek ragályos betegséggé fejlődve, — számtalan eset bizonyítja — a megvetés, megaláztatás sötét örvényébe sodorják kiszemelt áldozataikat.

Ha végig tekintünk zsbongó társadalmi életünkön, látva ennek külső képét, majd nem hihetetlennek tűnik fel azon szomorú valóság: hogy a társadalmi élet sinlődik, hogy egy sorvasztó betegség rágodik testén. Az első szemlélet benyomásának tulajdonítható a külső képből kifejtett ítélet, de a ki tovább megy s nem elégszik meg a látszattal és az okozóban keresi az okokat, befogja látni, megtalálja a sok közül az egy betegségnak is, melyről beszélni akarunk, valódi kútforrását.

Ábrándok, illúziók ringatják az embert, a bölesötől kezdve, az örökre álmódás honáig. Magas, sokszor elérhetetlen vágyak virasztanak a szülei kebelben a drága gyermek felett, ki hogyha felserdülve, az élet viharzó tengerére lép, látja be sokszor csalódott helyzetét — s a ferde nevelés irányát a szüle.

Ezen illúziók, ezen üres ábrándképek adják a legtöbb ember kezébe először a kártyát s teremtik meg keblükben a nyereszkedési vágy reményét. Ezen illúziók hitetik el, hogy ha ma nem, holnapután biztosan kétszerezve nyeri vissza az összeget, mit elveszített.

Legnagyobb áldozatja az ördög eme harminekkét levelű biblijának az, ki midőn elcsábítva egyik vagy másiknak a szerencsétől, a kártyázó-asztal mellett első ízben is nyer. Olyannak lehet az ebből kifolyó örömet festeni, mint a vak előtt az álmában földerült világosságot, azzal a különbséggel, hogy a vak fölbred, tudatát érzi szomorn valójának, míg a kártyás be nem látja ezt, tovább megy, vakul követve a szerencse ámitó szózatát, a mely, ha egyszer a kártyázó-asztal mellé lebilincselte, örökre megerősíti szívében a titkos vágyat, örökre és annyira, hogy emberiségének önkormányzójára, a lélekre sem lesz képes hallgatni.

Ha egy futó pillantást vetünk a társadalmi életbe, nem egy emberre lehetne ujjal mutatni — talán nálunk is? — Ki szívet lelkét s ezekkel együtt családjá boldogságát silányította tönkre a kártya-asztal mellett! Nem egyre olyanra, kik meg nem gondolva a következményeket, utolsó garasukat képesek egy „blatt“-ra föltenni! Nem egyre olyanra, kik a kártyázás jóhiszeműségébe elmerülve, a tönk szélére jutottak!

Azt tartják a legnagyobb kártyások, hogy leírhatlan azon kép, mi testük egész valóját leköti kártyázás közben. Igaz lehet s talán ennek tulajdonítható az, hogy nap nap mellett szaporodnak a kártyázó-asztal lösei s talán innen magyarázható ki a statisztikai adatok alapján azon keserű igazság, mely szerint száz közül alig néhány képes visszatérni azon helyre, melyet köny-

nyelműen hagyott el, a megalégedés édes nyugovó helyére, s miről letért az erény útjára, mely csak egyedül képes boldogítani; s minden szépet és nemeset megteremteni.

Képeket mutathatnánk be a kártya-asztal mellől, képeket, melyeknek látásától borzalommal fordulna el még az is, kit a szerencse léptenyomon követ az ördög mesterség üzésénél még a jelenben. Illusztrált példákat hozhatnánk fel, melynek látására iszonyat föltené be még annak is a szívet, kinek mindene a kártya, kinek létkérdéséhez egy ballépés fűződik, melyet ha elkövet, meghalt a társadalomra.

Tudja ezt ki-ki s ha mégis lennének olyanok, kik kételkedni mernek abban, hogy a kártyajáték hátrányos, hogy ez megöli a lelket, eltompulttá teszi az elmét, szolgáljon például azon számtalanszor fel-fel ujjuló tragédia, mely a kártyásoknak kétségbeesett helyzetükben, a piztolyt juttatja osztályszerűül.

Legtöbbje a kártyásoknak, a legbecsületesebb embernek képzeletét magát s csak akkor veszi észre, hogy nem az, midőn elhagyatva a szerencsétől hamisan kezd játszani és azon meleg, mely a képzeletet becsületnek kicsinyke szikráját élesztgette még kebelében elhamvadni látszik s talán örökre akkor, midőn hamis játéknak rajta vesz.

Az ily emberek szemétfői lesznek a társadalomnak, meghalnak családjaikra nézve s melyetsaját becsületük elvesztésével, legalább is egy időre megvetéssel sujt a közvélemény.

Tárca.

Évzáró beszéd.

(Elmondott 1893. évi június 29-én a verseczi községi főreáliskola záróünnepélyén)

Móven tisztelt Hallgatóság!
Szertett Tanítványaink!

Ma épn negyvenedszer zárjuk be az iskolai évet ezen atudományoknak szentelt hajlékban; — a magyar házra nézve bizonyára örvedetesebb módon, mint 40 év előtt történt. — Az intézet első évi érteitője, száraz klássifikatio volt, jegyzőkönyvek nem léteznek az évzáratról, — és én még is állíthatom és bizonyíthatom, hogy a hazának ma nagyobb örme telik bennünk. — E napokban a város közknnyvtárában megfordulván, egy avult folyóíratra álltam, az „Oesterreichische Schulbote“ 1852. évi flyamára, melynek azon évi november 20-án kelt 17. számában meglettem azon, itt Verseczen keltértesítést, mely e tanintézet, első megnyitásáról zól, s melyet érdekességénél fogva szószertinti magyar fordításban ezennel felolvasok. — Így hangz:

„Verhetz a szerb vojvodtság és temesi bánáiban. — Folyó évi november évi november hó 3-án nyitott meg ünnepélyesen az itt alakított háromosztályú alreáliskola 1-ő osztályba. Főtiszteleendő Dáel Marczel a róm. kath. egyház tiszte-

letbeli kanonoka ünnepélyes „Veni Sancte“-t tartott ez alkalommal, mely-nél jelen volt Bonnaz Sándor es. kir. országos oktatásügyi tanácsos és tanfelügyelő, Wátz Mihály polgármester úr az összes képviselőtestülettel és a tanuló ifjúság. Ennek végeztével beszentelte az ünnepi isteni tiszteletet megtartó lelkész úr az ujonnan és czélnak megfelelően átalakított, és I. Ferencz József legkegyelmesebb császárnak arczképével feldisizített intézeti helyiségeket. Az országos közoktatási tanácsos Úr erre a hallgatóság és tanuló ifjúság által megtelt tanteremben rövid de találó beszédet mondott; ebben rámutatott tanügyünk eddigi hátramaradására, párhuzamba állítván azt nyugati német szomszédaink előhaladottságával, — kiemelte igen találóan az ipar és műszorgalomnak a most már bekövetkezett vámerület közösségéből származott szükségességét, s kifejtette, hogy ő császári királyi apostoli felségének a birodalom összes népeinek javán buzgolkodó kormánya e tekintetben legczélravezetőbb eszköznek a reáliskolákat tartja. (Thun Leo gróf, es. minister szivesen állított ott iskolát, hol maga a város viselte a költségeket.) Végre hálás elismerését fejeszte ki a városnak azon nagy áldozatokért, melyekkel e vállalatot támogatta, s buzdította a tantestület tagjait, hogy a nehézséget, melyek bármely kezdetnek akadályul szolgálnak, kitartással és türelemmel leküzdeni igyekezzenek.

Az ifju tanintézet mintegy 60 tanulóval bir; a következő két év mindegyikében egy-egy osztálylyal

fog szaporíttatni. Azon felül azon terv is közeledik a megvalósuláshoz, hogy vasárnaponként előadások tartassanak itt kereskedők s iparosok számára, — s hogy képezdei tanfolyam is nyitassék leendő tanítók számára, kikre e tartománynak nagy szükség van.

Ez a reáliskola az első és egyedüli 5000 mértföldre terjedő koronatarományunkban (értsd a szerb vajdaságot s a bánátot); de van kilátás, hogy hasonló iskolák már a legközelebbi jövőben fővárosunkban (értsd Temesvárt) s egyéb nevezetesebb helyeken nyitattatni fognak. Mindemellett városunké s különösen művelődéssel rokonszenvező polgármesterünké az úttörés és a jó példa adásának érdeme. Mi az intézetet, melynek czélja az ipar és kereskedelem előmozdítása, örömmel üdvözöljük, s szívből kívánjuk neki hogy gyarapodjék és virágozzék.

Idáig a cikk; tegyük még hozzá, hogy 1852-ben vette volt meg a város a „Concordia“ társulattól az épületet, s hogy az első évben hirdetett pályázat alapján, tanárokul megválasztattak Neusiedler J. bécsujhelyi tanító, a természettudományi szakra; Wodetzky Lajos a jägerdorfi (Szileziában) alreáliskola tanítója a technikai szakra; Chudi Pál, bécsujhelyi altanító a nyelvtani szakra; — továbbá hogy Stenzer János verseczi róm. kath. káplán az alreáliskola s egyúttal a kath. népiskolák igazgatásával a hittan és magyar nyelv tanításával, s végre Milkovics Uros gör. kel. plébános a g. kel. vallású növendékek bitoktatásával, s a szerb nyelv tanításával bizott

De még ha valakit ez e méltán megérdemelt sors nem érne is, kérdezzük: hogyan alhatik az olyan ember, kit — elnyerve partnerje pénzét, melyért talán honmaradt árvák könyei hullanak, — a nyereszkedési vágy vezérel a kártya-asztal mellett Avagy mily lelkiülete lehet az oly egyének, ki nem átalja zsebre vágni a piszkos bankot, min ellenfelének véres verejtékei gyöngyöznek? . . . Bizony, bizony nagy lelki nyugalom s még nagyobb önmegtartózkodása az emberies érületnek kívántatik ehez; melyet, ha be tudnak látni a kártya-asztal hősei, majdnem lehetetlennek tűnik fel, hogy ebből kifolyólag nem tudnak visszaborzadni a fejökre kiáltó keseregő árvák s elhanyagolt feleségek keserű szózatától.

Hja, ennek is meg van az oka! Nem fogékony több a jó iránt, a bűn feneketlen örvényébe sodortak szivei. Nem ismernek azok többé könyörületet, nem irgalmat; nem képesek azok többé a jó gyakorlására s annál inkább a nemes ezélok iránti lelkesülésre; egy vágy vezérli őket, a pénz iránti vágy; egy gonosz érzélem tölti be lelkük egész valóját: barátjuknak boldogságán, az önmagukét megállapítani.

Ha vesszük, mennyivel többet érne ennél, mennyivel magasabb lenne, ha egyszer életünkben bár, a közjó oltára áldozók a véletlen szerencsére bizott pénzösszegüknek ezredrészt, mennyivel boldogtöbb lenne azon tudat, mit ez által elnyerve, kiérdemelhetnének embertársaiktól. Mennyivel kedvesebb lenne az általuk megvetett családi kör! Mennyivel! . . .

Ha elgondolnák ezt a kártyázó urak, s magokba szállva következtetést vonnának a kártya és ennek a következményei fölött, lehetetlen, hogy velünk ne értenének egyet értenének egyet akkor, a midőn azt mondjuk: hogy a valódi boldogság nem a kártya-asztal mellett, hanem azon kívül a családi körben lakozik, hol egy gyermek szelid mosolygása többet ér — a világ összes kincseinél.

Napi hírek.

Spaits Péter városi gazdát a gör. kel. Péter Pál napján azon alkalomból, hogy a városnál eltöltött 30 évi hivataloskodásának most az évfordulója, igen szép ovációkban részesítették

volt meg; — s hogy a cs. kir. oktatásügyi miniszterium 1853. év január 9-én kelt engedélyével jelenté ki a verseczi alreáliskolát nyilvános tanintézetnek s hatalmazta volt fel jogérvényes bizonyítványok kiadására, — s ekkor eleven képen áll előttünk tanintézetünk bölcsőköre, mely harmadik reáliskola volt a magyar hazában, a mennyiben csak is a pozsonyi és budai születtek vala meg előbb, mint a verseczi.

Nem akarom, mélyen tisztelt Hallgatóság! tanintézetünknek negyven év alatti különböző vizsontaságait lerajzolni, melyeket át élt, míg mostani ember korába jutott. Nem akarom előadni történelmét azon különböző átalakulásoknak, mint vált a szerencsétlen Bachkorszakban alapított, az akkori idők szellemében a germanisztikus szolgálatára felavatott iskola, Ő felsége dicsőségesen uralkodó királyunk megkoronázatása után kis gymnasiummá, majd boldog emlékké Eötvös József miniszterünk által contemplált polgári iskolává, s végre a legújabb időben magyar középiskolává. — De még az utolsó évtized eszméi harcáról sem akarok szólni midőn két pártra szakadva azon fontos kérdés felett vitakoztunk: „a két irányú, középiskola közül melyik lesz czélszerűbb városunkra nézve a gymnasium-e, vagy a reáliskola?” Bevégezett tény van előttünk, még pedig szerencsésen és közmegelegedésre bevégezett tény. Egy év előtt betetöztük a VIII. osztály felállításával s az első sikeres eredményű érettségi vizsgálatl a teljes reáliskolát; a most lefolyt évben is megmutattuk, — hogy bár polgártársaink egy része féltette s tán ma is félti az intézetet, tartva attól, hogy midőn a hajdan kor két klasszikus népének nyelvét és irodalmát, mely a mai összes emberi műveltségnek forrása s alapja hátterbe szorítjuk, és főleg a reáliakkal foglalkozva az ifjúságot a sivár utilitarismus felé tereljük, mely

hivatalnok társai és nagyszámú barátai. A jubiláns lakásán a nevezett napon nagy számmal megjelenvén, igen szép és értékes emléktárgyakat nyújtottak át. Az ünnepeltet a polgármester nevében Weifert Károly városi főjegyző és Pavlovits János városi tanácsos üdvözölték. A lakománál éltették a vendégszerető háziasszonyt is.

Halálozás. Dajkovits János nyugalmazott magy. kir. adópénztárnok élete 66-ik évében f. hó 13-án hosszabb szenvedés után elhunyt. A boldogult több évtizedig tartó verseczi hivatalnokoskodása alatt teljes mértékben kivívta magának a polgárság elismerését. Áldás és béke lengjenek hült porai felett.

A versecz-kubini helyi érdekű vasút. Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter folyó évi 47391. sz. alatt a következő leiratot intézte Temes vármegye közönségéhez: A versecz-kubini helyi érdekű vasút tervezőinek folyó évi június hó 28-án élm. terjesztett jelentéséből arról értesültem, hogy a szoban forgó helyi érdekű vasút által érdekelt vármegyék, városok és községek körében azon hir terjesztetik, mintha e a tervezett vasutnak egyáltalán vagy legalább is a közel jövőben való megépítése kérdésessé vált volna. Ezen hírekkel szemben szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a versecz-kubini helyi érdekű vasút engedélyezési tárgyalásai, az építési és üzletberendezési feltételek, valamint a tényleges építési és üzletberendezési tőke közös egyetértéssel javaslatba hoztván, most már eldöntésem alatt állnak. Készenlő készséggel támogatom ezen h. é. vasút létrejövetelet s mihielyt a pénzbeszerzésre nézve minden kérdés tisztázva lesz. szám szerint is megjelölendem azon összeget, melyet a rendelkezésemre álló fedezethez képest állami hozzájárulásként kiltatásba helyezhetek. Szükségesnek tartottam ezt megjegyezni, bizonyítékával annak, hogy ezen helyi érdekű vasút létesítését magam is óhajtom, ez irányban az előkészítő munkálatok és tárgyalások folyamatban vannak, s mihielyt a maga sorja szerint minden kérdés tisztázva lesz. a vasút engedélyezése iránt is a kellő lépéseket hajlandó vagyok megtenni. Budapestén 1893. évi július 6-án. Lukács Béla.

Rendkívüli igazgatott közgyűlést tartott városi törvényhatóságunk pénteken délelőtt Rudnai Nikolits Sándor főispán Ő Méltósága elnökelete alatt, mely alkalommal az egyes pártok élen álló személyek teljes erővel mentek a harcra. A közgyűlés elején Rittinger t. h. b. tag ronrott neki Höschl-nek, kinck sehogy sem fér a fejébe, mint lehet a „szárnyasok és füstölt hús szállító“ Rittinger, mint „redaktor“ — virilista. R—r. bebizonyítja, hogy Ő csakugyan fizetett mint „redaktor“ adót, tehát szerinte jogosan számíthatjak duplán az adóját.

Höschl, Vrgovits megválasztott — de lekösönt adóügyi tanácsos ügyében interpellál. Hogy usust kezdenének üzni abból, hogy a megválasz-

mindenben önzően csak a hasznót lesi, és azt ekresi, — modom a lefolyt évben is megmutattuk, hogy a szép, nemes és igaz eszmékért is tudunk bevülni és az ifjuság tekintetét nem csak a múltra és eszményire, hanem a jelenre s a valóságra is irányozván, benne a nemzeti törekvések s küzdelmek iránt az érdeklődést fölkelteni fejleszteni, s folytonosan ébren tartani tudjuk.

Óriási léptekkel siet előre a világ, mint azt — mélyen tisztelt Hallgatóm, kivétel nélkül tudják, hogy — különösen mióta a mostani század közepén, midőn egész Európa hazánkkal együtt lán-gokban állott, s Európa szerzte leverettek a népeknek a szabad fejlődés és közjólet utáni vágyai, — általánosan elterjedt azon felfogás, hogy a népek boldogságának, jólétének alapja. — nem az önfeláldozó vitézségben, nem a fegyver hatalmában, hanem a műveltség, a cultura terjedésében s terjesztésében rejlik. Mindenki kezdette érezni és érzi ma is a Biblia ama szavainak igazságát: „elvéssz az én népem, mert tudomány nélkül való!“ — És én bátran merem állítani, hogy Versecz városa, melynek jelentékeny része volt a magyar szabadságharcban s mely becsületesen helyt állott akkori szereplésében, — öntudatosan vagy ösztönszerűleg, — de megragadta a kínálkozó alkalmat a szabadságharc leveretése után bekövetkezett szomorú korszakban, hogy leendő polgárainak kiképzetésére, tetemes áldozatok mellett is felállítsa azt, a beszédem elején bemutatott, magasabb rangú iskolát. — Állításom helyes és igaz voltát pedig bizonyítja az, hogy: „egy-egy lépéssel mindig előbbre“, a jobbra változó idők követelményeihez képest, mindig átalakította, felszerelte, és polgárainak — néha nem épen csekély megterhelése mellett is, — gazdagon javadalmozta.

(Vége következik.)

tott tisztviselő azt mondja: „Jól van, elfogadom az állást, de csak akkor, ha ennyivel meg ennyivel több fizetést adtok!“

A versecz-kubini vasutvonal ügyében a tanács azon indítványa, hogy a megszavazott 35.000 frt. — abban az esetben, ha a miniszteri jóváhagyás leérkezik — hat hét alatt folyóvá tétessék, nagyobb és hosszabb beszédekre adott alkalmat, de a tanács indítványa mégis egyhangulag elfogadtatott. Kirchner testvéreknek megengedtetik, hogy a nyomdájukkal kapcsolatosan építendő új épületekkel kirukolhasanak az utca egyenes vonalára. Megváltásul 2 frtot fizetnek négyszegölönként. Az igazi vihar a városi tisztviselők fizetés javításának kérdésénél tört ki elementáris erővel. A fizetés emelésével 13.000 frt. többlet emelkednek a városra! Höschl, Dr. Miloszavlyevits szenvedéses szavakat váltanak egymással, Grensarszky, Petrovits, Kosztits, Rottler városatyák is neki vágnak a szóharcznak, melynek az lett a vége, hogy a bizottsaghoz utasítottak vissza kérdést „Motivalás“ végett! — „Tolatás“! Megszokott forma már ez a nagyon okos emberek közt. És a városi hivatalnokok osztálya széles Magyarországon alig található kevés fizetésével végezze tovább jó lélekkel és jó kedvvel a munkát. Városunk böles atyái! Azt akarjátok ugy-e, hogy hivatásuknak teljesen megfelelő, kellően kvalifikált, független hivatalnokaitok legyenek — de a pénzecskevel, a megélhetéshez szükséges díjazással szükkebluskódtok. Házatok, vonjak, halasztjátok a dolgot! A mostani csekély díjazás mellett nem fogtok célt érni.

A verseczi önkényes tűzoltó-egyesület zászlószentelési ünnepélye a mult vasarnap délelőtt szép rendben és nagy fényvel folyt le. A város külső képe is mutatta, hogy ünnepre készül. A fellobogózott utcákon nagyszámú idegen arcot lehet látni, minden felől feltűntek a csillogó tűzoltó-sisakok, erre is, arra is szólott a zene, bömölt a nagy dob és recsegett a trombita. A vidékről körülbelöl 400 tűzoltó jelent meg, még pedig a következő helyekről: Alibunár, Buziás, Csakova, Detta, Écska, Ernőháza, Fehértemplom, Gattaja, Istvanföld, Kudricz, Lugos, Moriczföld, N.-Beckerek, N.-Szredistye, N.-Zsam, Orsova, Oravicza, Pancsova, Resicza, Steyerdorf, Temesvár, Togyér, Uj-Arad, Vinga. A főparancsnokok (19-en voltak) aranytől nehéz, csillogó egyenruhájukban, a tündöklő ezüstsisakokkal, a fehér tollforgókkal nagy feltűnést keltettek. A tűzoltók rokonságával, a szomszéd városokból átrandult kivanicsiakkal a verseczi vendégek száma meghaladta a két ezret. Az ismerkedési estély a Nemzetközi szálloda előtti nagy téren tartatott meg, hol a Szeibert testvérek köz-malomtulajdonosok négy villanylámpát állítottak fel, melyek a teret majdnem nappali világosságává tették. A zenét a 43-ik gyalogezred zenekara szolgáltatta. Weifert Károly városi főjegyző, egyleti elnök meleg hangú beszéddel üdvözölte a vendégeket, melyre felhangzottak a szivből eredő éljenek. Tíz óra tájban felkerekedett a közönség és színes lampion (300) menetel, csengő zenezővel Seemayer Janos polgármester lakása elé vonult, hogy a zászlóanyá, a polgármester neje, tiszteletére serenádöt rendezzen. Vasarnap reggel a tűzoltó egyesületek a főreáliskola előtt sorakoztak. Nagyszámú kocsikon gyűjtötték össze frakkos és klakkos fiataljaink, a városi hölgy-koszorú szebbnél szebb virágait. A menet elindult a zászlóanyáért, ki diszmagyarba öltözött férjével pompás toaletten foglalt helyet a gazdagon feldíszített hintó virágokból font baldachinja alatt. Az ünnepi dísz misét Henny Sebestyén prépost-plébános szolgáltatta. A verseczi férfi dalárda, majd a vegyes kar ritka preczisztással és bravurral adta elő a kíséretet. A zászlószentelés tulajdonképpen szertartása a nagy téren, a város keszttel szemben tartatott meg Isten szabad ege alatt. A magas és tagas emelvény gazdagon fel volt díszítve. Az első sorokban a fehér ruhába öltözött „Ehrendamen“-ek foglaltak helyet. Megjelent Rudnai Nikolits Sándor főispán Ő Méltósága is, a különböző hitfelekezetek lelkészei, honorációrok stb. A felszentelést Várady Ferencz pápai kamaras, tűzoltói főpap végezte, mely előtt Seemayer János polgármester emelkedett hangulatú beszédet tartott és üdvözölte a város nevében a vendégeket. Igen szép volt Várady hazafias szellemű beszéde is. A zászlószégek következő sorrendben verettek be: Zászlóanyá, József főherczeg, Ő fensége nevében Weifert egyll. elnök, rudnai Nikolits Sándor főispán, báró Baich Milos (báró Stojanonits), a város közönsége nevében a polgármester, Várady Ferencz felszentelő pap, Dimitrivits Nektarius gör. kel. püspök, a

többi hitfelekezetek papjai, az egyházközségek, a magy. kir. honvédség, járásbíró, főszolgabíró, a vendég tűzoltóegyletek stb. — Délben közös ebédek a Milleker és Alexandrovits-féle szállodákban. Bankett nem tartatott, a mi nagyon is helyes intézkedés volt. Délután hat órára a tűzoltói gyakorlatok voltak felvéve a sorrendbe, de mintha a sors is megakart volna tréfálni a nagy kedvben lévő tűzoltókat, délután valóságos tüzi láma riasztotta fel a várost. Bizonyos szalmakazlak égtek a város szélén. — A rossz nyelvek azt suttojják, hogy az is fel lett volna véve a titkos sorrendbe, ne hogy tulságosan öltgassák a tűzoltók máshol a tüzeket — de hat a rossz nyelvek sokszor hazugságokat is terjesztenek. — A tűzoltói gyakorlat 6 órakor a Fritz és Seiberth-féle gőzmalmok előtt tartatott meg. Kirukkoltak az összes szerek, a gőszivattyú pőfögött, a gyakorlatok pompásak voltak, s elbámulva nézték az idegen tűzoltók a micink gyakorlottságát és ügyességét. — Este parkünnepély 4 dalárda közreműködésével. — Hétfőn a városkertben villas reggeli, melyből délig tartó táncmultság lett. Délután kirándulások. — Mielőtt referándákat befejeznénk, nem mulaszthatjuk el, hogy **Mazsary R.** főparancsnok és **Bernácsky Géza** alparancsnok előtt, kik „mindeneknek a lelkük” — ki ne fejezzük igaz elismerésünket. Az ő érdemeik, hogy mindenek oly jól sikerültek.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete, mint az előző években, úgy az idén is közvetíti a cseregyermek elhelyezését — tisztelettel felkérjük egyelőre tagjait, s a t. ez. közönséget, hogy ezen vállalkozásában az egyesületet gyámolítani kegyeskedjenek. Bizonyos számú kosztos gyermekek elhelyezéséről is gondoskodik az egyesület. A cseregyermek ügyében jelentkezni lehet **Dr. Seemayer Károly** egyl. elnöknel, vagy **Perjéssy Lajos** főreálisk. tanár, egyl. titkárnál (Laktanya-utca 1054. sz.).

Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter indítványt tett ő felségének, hogy ama diákokat, akik gimnáziumi és egyetemi tanulmányaikat, valamint összes szigorlataikat mind kitüntetéssel tették le, tudori felavatásuk alkalmával tartani szokott szertartásnál a király képviselője ő felsége névből viselő arany gyűrűvel ajándékozza meg. Ő felsége ezen javaslatot készséggel fogadta el s így ezentűl a kitünő diákok tudori felavatása nagyobb ünneplésséggel fog történni mint eddig.

Nagy-Becskerek és a „Délvidéki sziniszövetkezők” Toros Tivadar a „Torontál” zseniális tehetségű munkatársa, nevezett lap mult esztörtök számában (a melyet ma szombaton délbén kaptunk kézhez) figyelemre méltó vezércikket irt, a melyben meggyőző érvekkel ajánlja, hogy Nagy-Becskerek is lépjen be a Versecz, Lugos, Pancsova, Fehértemplom városok által alkotott szini szövetkezetbe. Mi részünkről örömmel üdvözöljük a Nagy-Becskerekiek ezen mozgalmát (tudjuk, hogy **Dr. Brájker Lajos** mennyit faradt az ügyben) s részünkről nagyon is szívesen látunk, ha az egyesülés létrejönne. Hatalmas támaszt lennének Becskerek előkelő magyar társadalmában. A sziniévad beosztása 6 hónapra ugyan már a verseczi közös értekezleten megállapított, de minthogy a pályázat kiírása előtt úgy is össze kell még gyulnunk, hogy a dolgot közösen nyelbe ússuk — örömmel látunk — ha akorára a nagy-becskerekieket is üdvözöltetnénk a zászló alatt. Az idő azonban sürget. Nyissanak aláírásokat a lelkes becskereki kezdeményezők, hogy kész tervvel lépés senek fel.

A helybeli fényképészek, **Dajkovits**, **Joanovits** és **Aberle**, a zaszloszentelést kitűnően sikerült fényképekben örökítették meg, melyek most áruba is bocsáttatnak. A fényképezet városunkban az utóbbi időben nagyot haladt, s nevezett czégek munkái valóban elismerést érdemelnek.

Számadás. A f. hó 1 én rendezett jótékony-célú hangverseny (lefolyasat lapunk előző számában ismertettük) rendező-bizottsága arról értesít lapunkat, hogy a multság bevétele 103 frt. 50 kr. tett ki, melynél a felülzetés 31 frt. 70 kr. Kiadás 56 frt. 80 kr., így a tiszta jövedelem 47 frt. 70 kr. A bizottság ez összeget fele részben a községi, fele részben a gor. kel. szerb tanulok felsegellésére fogja fordítani. Csodálkozunk azon, hogy a bizottság megelégedett a főreáliskolai osztóndíjalaprol, pedig a multság rendezésekor azt hangoztattak, hogy

az is részesítették a jövedelemből. Tanácsos lesz más alkalommal határozottan kitenni, mi czélra rendezetik valamely multság. Azon czim, hogy „jótékony czél” nagyon tágas fogalom. A publikum tudni akarja, — és jogosan — hogy mire adja ki pénzét.

Pályázat tanítónői állásra. Mramorák községben, a községi iskolai tanítónői állásra pályázatot irtak ki. Az állás 400 frt. fizetéssel szabad lakással és 50 frtnyi faátalánnyal van javadalmazva. Pályázók augusztus hó 1-ig a temesgyei közigazgatási bizottságnál nyújthatják be bélyeggel ellátott kérvényeiket.

A versecz-nagybecskerekéi posta. A Nagy-Becskerekben megjelenő „Torontál” czimű napilapban olvastuk a következő sorokat: „Mint mindenki előtt tudva van, a kinek valaha dolga volt Temes- vagy Torontálmegyében, Versecz Nagybecskerekeltől 4 óra távolságra fekszik. Ez különben a menetrendből is kivehető. És mégis harmadnapra kapják meg a versecziek a becskerekéi postát, úgy hogy például egy Nagybecskerekeltől hétfőn feladott ujsag vagy levél éppen szerdán reggel érkezik Verseczre, tehát valamivel később, mintha Bécsben adták volna fel, holott a császárváros körülbelül tízszer messzebb van, mint Nagybecskerek. Arra vagyunk kíváncsiak, hajlandó-e a póstaigazgatóság e botrányos állapotot — legnagyobb sajnálatunkra nem használhatunk e nevelés és boszantó forgalom jellemzésére enyhébb kifejezést — segíteni. S ha igen, úgy a kereskedők, mint a magánosok nevében kérjük: mielőbb.” A „Torontál”-nak igaz van! A mit irt, mi is készséggel aláírjuk.

A budapesti vinczellér iskola felsőbb tanfolyamának hallgatói Engelbrecht főfelügyelő a „Borászati Lapok” szerkesztőjének vezetésével a mult kedden este városunkba érkeztek hogy szőlőmivelési viszonyainkat tanulmányozzák. A társaságot kalauzként **Veny Janos** kerületi felügyelő vezette, s hozzájuk csatlakozott **Waldherr József** főreálisk. tanár közgazdasági előadó és több verseczi szőlő tulajdonos. A főfelügyelő a nemesített amerikai szőlő kultiválása tekintetében a városunban elért eredmény és kezelésmód felett igen elismerőleg nyilatkozott, a „fejér telep” homoki szőlő ültetvényekkel azonban, általánosságban nem volt megelégedve. Egyes tulajdonosok, mint p. u. a „Lengauer” testvérek bornagykereskedő és cognagyáros ültetvényei megfelelők, de a kisebb birtokok az ültetéssel nagyon gyarlón haladnak s a homok megkötéséről sem gondoskodnak kellőképen. A feltertemplomi Sauervald fele homoki szőlőtelepről valóságos lelkesedéssel beszéltek a szakemberek azt állították, hogy valóságos mintatelp.

Erdekes kis epizód játszódott le a mult vasárnap megtartott zászló szentelési ünnepélyen. A pap már celebrált, bűgött az orgona, szóllott a zene, nagyon elégedettek voltak önmagukkal a fehérruhás hölgyek, kihűztak magukkal a délczeg tűzoltók — felállott a zászlótartó is keményen az üres zászlótartókkal, a mikor . . . rettenetes valami . . . eszükbe jutott a felszentelendő zászló . . . „Um Gottes willen” hát hol az a zászló? Megtelekedtünk róla! Nosza hát fiaim . . .! Voit lötás futás, kocsirobogás . . . és a zászló ideje korán még is csak előkerült!

Krasso-Szőrény vámege selyemtenyészteséről megemlítjük hogy 1880—1892 összesen 309,879 klg. és 31 dgr. termeltetett s ezért kifizetett összesen 302,353 frt 37 kr. A selyemtermelés a fenti évek közül legnagyobb 1891-ben volt, mely évben 75,367 frt. 04 kr. fizetett ki. Selyemgubó bevaltó állomások vannak Lugoson, Karánsebesen, Ó-Moldován és Orsován; a legtöbb bevaltatott az ó-moldovai állomáson, legkevesebb a lugosin.

Az aratás a délvidéken. A földmivelési miniszterhez érkezett hivatalos jelentések szerint az őszi búzatermést Torontálban és részben Temesben mennyiségileg csaknem közepesre lehet becsülni, míg minőségileg általában véve jó közepesre. A rozsa aratása már megkezdődött; akad elég hibás szemű kalasz, mindeztal a termes atlagban és minőségileg elég kedvező; mennyiségileg közep közep közep között ingadozik. — Az őszi arpa aratása közepes eredménnyel folyik. — A tavasziban a Lemánelanopus okoz kart, különösen Temes és Torontal megyékben. A rozsa is fellepett benne, de csak szorványosan. A zabtermés csakis gyenge közepesnek jelezhető. A rozsa több helyen megtamadta és erősen terjedt rajta. A repczetermes Temes, Torontál és Krasso-Szőrény megyékben 2—6 mmazsára tehető. A repcze

minőségileg nagyon különböző; néhol jó és szép míg masutt minden tekintetben gyenge. — A köles és tatárka általában meglehetősek és itt-ott jól állanak. A tengeri Temesben meglehetősen jól áll, Torontál némely részében gyenge és esőt kíván. A dohány többnyire jól áll.

Mit fogyasztanak a katonák? A hadügyi budget 139,481.508 frt, melyből közel 40 milliót a legénység és lóállomány ellátására fordítanak. A legénységi étel (menázi) az államnak egy esztendőben közel 14 millió forintjába kerül. Erről a csapatok maguk gondoskodnak egy arra rendelt bizottság által s a legénység napi élelmére a különböző piaci viszonyok szerint és időszakonként meghatározott összegben kiszabva, a miből a bizottság köteles csapatait ellátni. Egy embere 1892-ban atlagban ez összeg naponként kitétt Budapesten 13.38 kr, Kassán 11.51 kr, így tehát egy ember élelmézése az 1892. évben Budapesten 49 frt 20 krba, Kassán pedig 42 frt. 1 krba került.

Postahajózatok Budapest, Bel grád és Orsova között. Csatlakozással a naponkénti, Bécs és Bédapest közt járó postahajóhoz az egész nyári idény alatt Budapest és Belgrádból naponként egy postahajó közlekedik Orsovára és onnan vissza. A csoportjegy forgalomba a belgrád-orsovai és bázias-orsovai vonalak is felvannak véve. A dunagőzhajózási társaság dunai gőzösein a menetdíjak mérsékeltek, jó élelmezésről és kényelemről gondoskodva van, ajánlatos a Vaskapu közelében a dunai zuhatagoknál folyamatban lévő munkálatok megtekintése czéljából e rendes hajózatokat Bécs, Budapest, Zimony, Belgrád, Bázias stb. állomásokról igénybe venni.

Mennyibe kerülnek az európai uralkodók? Évenként kilenczven millió forintba! Ebből kap az orosz czár 24 milliót, a török szultán 17 millió forintot, a magyar-osztrák király-császár 9 milliót, az olasz király 8 és 1/2 milliót, a porosz király 5 millió 800 ezer forintot; Anglia kiralyonjn ugyanannyit, a bajor király 3 millió és 100 ezer forintot, a svéd király 2 millió és 300 ezer forintot, a belga 1 Millió 100 ezer forintot, a bortugál 1 millió 900 ezer, a szász 1 millió 300 ezer, a dán 1 millió 200 ezer, a württembergi 1 millió forintot fizet királyának. A német alföldi kiraly 800 ezer forintot, a badeni nagyherczeg 700 ezret, a görög király 650 ezer forintot kap. A román kiraly 620 ezer, a szerb 450 ezer, a bolgar fejedelem 300 ezer forintot kap. Legszegényebé a kis Montenegro fejedelme, ki 60 ezer forintot kap.

Vadászok tizparancsolata. — 1. Ne löj olyan tavolságra, a melynél biztosra nem veheted, hogy talasz! 2. Lövésre mindig megfelelő töltényt haznál s bizonytalan lövést ne kocz-kass! 3. A leterített vadat kinzás nélkül és vadászhoz illően öld meg! 3. A meglött vadat keresd szorgalmasan míg meg nem talalod! 5. Vadnl nekirohanó kutyákkal soha sem vadassz! 6. Nyereséget úgy a vadászatnál, mint kutyáid idomításánál kerulj! 7. A dúvadat se öld meg kinzással! 8. Csak vadra és kartékony állatokra löj; 9. Fegyvered csak a vadászaton legyen megtöltve. 10. Ugy öltözködjél, hogy szomszédod elől a vadat el ne üzd és soha se löj, ha nem tudod biztosan, hogy mi van előttd!

Irodalom.

A Budapesti Hirlap új háza. Pár hét mulva a Budapesti Hirlap, a magyar intelligenciának ez a kedvelt lapja, mely, minél több versenytársa van, annál győzedelmesebben bontogatja ki hatalmas szárnyait, átköltözködik új házába, a nepszínház melle, Rökk Szilárd-utca 4-ik szám alá. A ház, ha már külső díszével meglepi a nézőt, belül, a becső berendezésével valóságos csudálatot kelt. A gépezetek és építómesterek izlése és leleményessége versenyzett egymással, hogy csinosan, elegánsan oldjon meg egy nehéz feladatot az tette nehezé, hogy a belföldön egyáltalán semmitőle mintá nincs erre nézve, s a külföldi lapok palotái nem teleltek meg a Budapesti Hirlap szükségleteinek. Terepteni kellett tehát valami újat, s ez most meg van. Az újságház, mely magában foglalja a nyomdát, a szerkesztőséget, a kiadóvitatalt, az expediciót szóval mindent, a mi egy lap megírásához, kiszedéséhez kinyomtatásához szétkülteséséhez szükséges. Rökk Szilárd-utca 4-ik szám alatt van. A ház másik napuja József-körút 5-ik szám s így a szerkesztőség és a kiadóvitatalt két oldalról könnyen megközelíthető. A nyomda egyik nevezetes része a vasvázu üvegház alá foglalt, melyen kiasott udvar, melyben a Budapesti Hirlap két új hatalmas iker-rotációs gépe foglal helyet, két óriás, mely a lapot, még ha három nyvi tartalmu is, felvágva és összehajtogatva dobálja ki magából óriási mennyiségben. Meggyezendő, hogy e gépek nemcsak felvágják a Budapesti Hirlapot, hanem egy végtében, folytatálagosan nyomtatják, egészen huszonegy oldalig de epen úgy a 20, 18, 16, 14, 12, 10, stb. oldalas lapokat is, s az olvasó az egymástól megszámozott oldalakon a legnagyobb könnyűséggel eligazodik. Ez a változás rövid idő mulva bekövetkezik, s a közönség jóformán észre se veszi, egyszerre csak a saját otthonából kikerült Budapesti Hirlapot kapja a kezébe. — A Budapesti Hirlap előfizetési ára: Egész ovre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 forint 50 kr, egy hónapra 1 frt 20 kr. Az előfizetést összeg vidékről legzelesterűbben postautalványon küldhető a Bu.

dapesti Hírlap kiadóhivatalához Budapest, Kalap-utca 16. szám.

A Magyar Hírlap elhatározta, hogy a »holt szent«, a mely az újságokra nézve nyaratszaka rendszeren bekövetkezik, egyszerűen kitörli az újságolvasók szótárából. A »Magyar Hírlap« különös súlyt helyez arra, hogy a most következő nyári félévben lehetőleg még több és még érdekesebb közlésekkel szolgáljon olvasóinak, mint az elmult félévben. A »Magyar Hírlap« ambicionálja, hogy az újságot épp a nyárra tegye érdekfeszítővé és gazdaggá. A »Magyar Hírlap« az eddigénél is különösebb gondot fordít most a szépirodalmi olvasmányokra. Mindennap, minden számban két regényt ad közre és rendszerint két tárcát közöl. A »Magyar Hírlap« már július elsőjén megkezdte Benedek Eleknek, a közönség kedvencének Huszár Anna című eredeti nagybecsű regényét, a melynek kizárólagos közlési joga a »Magyar Hírlap«-é. Ugyancsak még az új évnegyed elején közreadja Abonyi Árpádnak, a hírneves elbeszélőnek a »Magyar Hírlap« pályázatán 50 arannyal jutalmazott elbeszélését. A »Mesemondó«-t melyen kizárólagos közlési joga szintén a »Magyar Hírlap«-é. A »Magyar Hírlap« következő hónap-jaira ezenfelül a legérdekesebb regények és elbeszélések vannak már előkészítve, a külföldi írók közül Ohnetől, Daudettől, Zoltától, Ruydard Ryplingtől, Ridder Hagardtól a magyarok közül rendes belső dolgozóitársainktól Ambrus Zoltántól, Bródy Sándortól, Szemeré Attilától, Tóth Belától stb. A »Magyar Hírlap« politikai irányára marad változatlanul a régi, megmarad az ezidőszerint egyedül álló ellenzéki, de pártpolitikát nem űző, föltétlenül liberális napilapnak. A »Magyar Hírlap« főszerkesztője Horváth Gyula orsz. képviselő, fel. szerkesztő Fenyő Sándor. Dolgozóitársai: a magyar irodalom és zornalasztika legkiválóbb tagjai. A legolcsóbb és legerjedelmesebb napilap. Egy hónapra ugy a vidéken mint Budapestén 1 frt 20 kr. A Magyar Hírlap kiadóhivatala József-körút 47.

A Pesti Hírlapot ma széles Magyarországon úgy ismerik, mint a szó igaz értelmében vett szabadelvűség kártartó, elvű harcossát. A mit az ugynevezett egyházpolitikai kérdések földmerülése óta, napról napra módjában volt meggyőzőleg bizonyítani. A Pesti hírlap vezércikkeit — ebből a szabadelvű szellemben — továbbra is Beksiés Gusztáv, Busbach Péter, Borostyáni Nándor és Kenedi Győző fogják írni. S remélhető, hogy a jövő negyedben már Pulszky Ferenc nagyevű tudós is újra megkezdheti publicistikai tevékenységét. A Pesti Hírlap tárcázói munkatársai: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Kozma Andor, Bársony István Murai Károly, Kóbor Tamás, Morgenstern Gusztáv, Quintus stb. elég garanciát nyújtanak hogy e lap tárcázóvata mindig válogatott és kitűnő olvasmányt fog nyújtani. — A Pesti Hírlapban jelennek meg állandóan dr. Gutius humorisztikus törvényszéki karcolatai, melyek a lap egyik fő vonzóerejét képezik. A Pesti Hírlap régi kitűnő munka-

társa, Eötvös Károly már legközelebb egész tárczasorozatot közlését kezdi meg Jókai és címe alatt. Ugyancsak a Pesti Hírlap fogja közölni Jókai Mór jubiláris költői művét, melynek a lap nagyevű munkatársa Levente címet ad, s mely — saját szavai szerint — büszkeségét fogja köpezni. Még e hónap vagy a jövő negyedév elején közli a Pesti Hírlap Mikszáth Kálmán novelláit is, melynek elkészítésében öt betegkedése eddig meggátolta. — Mutatványszámokat egy levelezőlapon nyilvántott óhajra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal (Budapest, V., nádor utca 7.) — A Pesti Hírlap előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr., 3 óra 50 kr., félévre 7 forint.

3646. sz. — tkv. 1893.

Árverési hirdményi kivonat.

A verseczi kir. bíróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az oraviczei takarékpénztárnak Kracsun Jován elleni végrehajtási ügyében 195 frt. tőke, ennek 1891. évi Márczius 18-tól járó 8% kamata 11 frt. eddigi 15 frt. 25 kr. jelenlegi és még fennmaradó költség követelés kielégítése végett az árverést elrendelte.

Ennek folytán a verseczi kir. bíróság területén Markovecz községben fekvő s a markovecz 162 sz. tkjében A I (320-321) hrsz. 150 össz. ir. sz. alatt felvett ingatlan 160 frt. A I 790 hrsz. a. felvett ingatlan 247 frt. A I (1662-1663) hrsz. a. felvett ingatlan 106 frt. A I 1689 hrsz. a. felvett ingatlan 223 frt. A I 3399 hrsz. a. felvett ingatlan 148 frt. A + 2503 hrsz. a. felvett ingatlan 24 frt. A + (3195-3196) hrsz. a. felvett ingatlan 76 frt. kikiáltási árban 1893. évi August hó 7-ik napján d. e. 9 órakor Markovecz községhez tartó megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kikiáltott birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 16 frt., 24 frt. 70 kr., 10 frt. 60 kr., 22 frt. 30 kr., 14 frt. 80 kr., 2 frt. 40 kr. és 7 frt. 60 kr. készpénzben avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 83. §-ában jelzett ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróság tkvi irattárban s Markovecz község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen a kir. bíróság mint tkkvi hatóságnál 1893. évi Május hó 16-ik napján.

Kérészy, kir. aljbíró.

Szerkesztői levelezés.

K. R. S. — Minden olyan fajta nagyobb szabású dolognál előfordulhat egy-egy kis disharmonia. Nem a részleteket kell tekinteni! — Összességben jól ment minden. Azt nem közölhetünk — a másikat igen! Üdvözlét.

Különlegességek vásárolás és mosás szövetekben. Ujdonságok selyem és pique mellényekben.

Minták

minden tájék felé bérmentve.

Elismert legjobb modern ruhaszövetek

a tavaszi és nyári használatra, a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig, színüket nem hagyó és tartós szövetek öltözetek, felöltőkre és minden más célra küld utánvét mellett gyári áron méterszámmal magánosoknak és szabóknak

cs. és kir. szab. finomszövet és gyapjúárú gyár és raktár

Schwarz Moricz,

Zwittau Brünn mellett.

Szövet egy teljes öltözetre 7 — . . . 12. —
Szövet egy felöltőnek (Ueberzieher) 4 fittól 16 fittig
Szövet egy nadnágra 1.40-től 1.80-ig
Fekete Peruvian és Doskins szalonöltözetekre 7 — . . . 12. —
Mosható Kammgarn öltözetre, valódi 3 fittól 6 fittig
Piqué mellények 60 krtól 6 fittig.
Maradék szövetek olcsó áron adatkak, de minták nem küldetnek.

Egyenruhaszövetek, vízázhatlan vadászszoövetek, Peruvian, Doskin szalonruhákra, utazó plaidek stb.

Női ruhaszövetek.

Mintakönyvek szabóknak bérmentítés nélkül.

Minden megrendelés állandó vevővé teszi a megrendelőt. Elismert iratokkal rendelkezők a közönség minden rétegéből.

Érthető.

Nő. Igaz-e, hogy a rákok, megesszik a nőstényeket, úgy hogy csak az ollókat hagyják meg.

Férj: Persze! Okosan is teszik. Például én is megenném a szabónődet és csak az ollóját hagynám meg.

*

Bucsu után.

Idegen: Valami katasztrófa történt a helységben?

Helységbeli: Nem! hanem bucsu volt, mulattunk, énekeltünk, verekedtünk, aztán bekötöztek bennünket.

4233 szám. — 1893.

Pályázat.

Versecz: város törvényhatóságánál az évi 1000 frt fizetéssel javadalmazott árvaszéki ülnöki állás választás utján betöltendő.

Az 1883. évi I. t. cz. 3. s illetve 5. §-a értelmében felszerelt pályázati kérvények legkésőbb folyó évi július hó 22. napjáig rudnai Nikolics Sándor főispán úr ő Méltóságánál benyújtandók.

Verseczen, 1893. évi június hó 24-én.

Seemayer,
polgármester.

Ügyes közvetítők

(agenssek)

kik törvényesen kibocsátott sorsjegyek elárúsításával foglalkozni kívánának, magas jutalékot (provisio), vagy sikeres működés esetében esetleg rendes fizetést is kaphatnak. Ajánlatok a »Magyar Merkür«-hoz Budapest IV., Hatvani utca 15-ik szám küldendők.

A ki sokat akar kevés pénzért, az fizessen elő a világ legszebb és legolcsóbb napilapjára

A „Szabad Szó“^{ra}, melynek főszerkesztője Hevesi József, és mely minden nap ragyogó színű pompás képet közöl több színben a czimlapján.

A „Szabad Szó“^{ra} előfizetői és vevői illyformán nagyszerű és kiváló értékű színes képgyűjteményre tesznek szert, a melyet semmiféle más lap nem nyújthat.

A „Szabad Szó“^{ra} napilap, mely szókimondó bátorsággal száll sikra a nép igazaiért.

A „Szabad Szó“^{ra} jelszava: „Mindent a népért!“ a földmives, iparos és munkásosztály lelkes szószólója.

A „Szabad Szó“^{ra} a rendes két érdekfeszítő regényén kívül még egy harmadik regényt ad könyvalakban színes képekkel, úgy, hogy a mű valóságos remek lesz.

A „Szabad Szó“^{ra} ingyen adja hetenkint a „Koszoru“ című képes szépirodalmi lapot rendkívül gazdag tartalommal.

A „Szabad Szó“^{ra} ingyen adja előfizetőinek a »Szabad Szó« 1894-iki öt színű nagy képes naptárát.

A „Szabad Szó“^{ra} ingyen küld egy hétig mindenkinek mutatványszámokat.

A „Szabad Szó“^{ra} a magyar kir. államvasutak összes pályaudvarain számonkint 5 kr-ért kapható.

A „Szabad Szó“^{ra} egyes példányai minden hírlapelárusítónál kaphatók.

A „Szabad Szó“^{ra} ban beigtatott bármilynemű hirdetésnek biztos és nagy az eredménye.

A „Szabad Szó“^{ra} az egyedüli napilap, mely színes hirdetéseket közöl naponta.

A „Szabad Szó“^{ra} hirdetési árairól legnagyobb készséggel ad felvilágosítást a kiadóhivatal, Budapest, VI., Teréz-körút 17.

A „Szabad Szó“^{ra} ELŐFIZETÉSI ÁRA: 1 óra — 1 frt | félévre — 6 frt
negyedévre 3 frt | egészévre 12 frt

A „Szabad Szó“^{ra} előfizetéseket elfogad minden postahivatal és postautalvány útján a »SZABAD SZÓ« kiadóhivatala: Budapest, VI., Teréz-körút 17.

A „Szabad Szó“^{ra} ára számonként: Vidéken 4 kr. Budapestén 3 kr.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.